

F. t. I. om hjemmeværnet.

Til § 12.

Behandlingen af begæringer fra frivillige om optagelse i hjemmeværnet er hidtil foruden af distriktsudvalgene, der foreslås bibeholdt, sket ved udskrivningskredsene, der på grundlag af en sessionsbedømmelse blandt andet har udtalt sig om de pågældendes helbredstilstand. Da denne bedømmelse ofte vil ske på et forældet grundlag, og da det kvindelige personel ikke vil være sessionsbehandlet, foreslås den lægelige bedømmelse fremtidigt for alle frivilliges vedkommende foretaget af en til hjemmeværnsledelsen knyttet læge, der behandler de afgivne helbredsdeklareringer på samme måde som f. eks. ved et livsforsikringselskab. En tilsvarende ordning findes i Sverige.

Den foreslåede refusionsordning ved beordret frømskaffelse af lægeerklæring svarer til den for sessionerne gældende.

For kvindeligt personels vedkommende forudsættes det, at de pågældende begæringer passerer den kvindelige leder ved den personelforvaltende myndighed inden videresendelse til distriktsudvalget.

Efter at der er indført en ordning, hvorefter værnepligtige, der er ansat ved samfundsvigtige institutioner (for eksempel statsbanerne og telekommunikationerne), ved fredsstyrkens forøgelse skal forblive på deres civile tjenestested (designeringsbeviser), jfr. bemærkningerne til § 9, er det rimeligt, at adgangen til optagelse som frivillig i hjemmeværnet for de ved sådanne institutioner m. v. ansatte begrænses til at gælde hjemmeværnstjeneste, der kan forenes med den civile beskæftigelse i krig. Ved flere af sådanne institutioner er der allerede oprettet særlige enheder, hvis primære opgave i krig er at deltage i sikringen af institutionernes fortsatte drift.

Til § 13.

Efter disse bestemmelser regnes der kun med at pålægge det hjemmeværnspligtige personel pligtig tjeneste ved hjemmeværnet i krig eller under ekstraordinære forhold. Dette er i overensstemmelse med det i de indledende bemærkninger fremhævede, at frivillighedsprincippet skal være det bærende i hjemmeværnets organisation.

Det anses for rimeligt og mest praktisk, at sådanne værnepligtige falder ind under samme bestemmelser som for det militære personel i hjemmeværnet fastsat.

Til § 15.

Paragraffen svarer til gældende lovs § 15; dog er aldersgrænsen for delings- og gruppeførere foreslået hævet fra 50 år til 60 år.

For forvaltningsledere af 1., 2. og 3. grad anses

52 Fremsatte lovforslag (undt. finans- og tillægsbev. lovforslag).

det for rimeligt at følge de for det civile personel gældende regler.

Til §§ 21-28.

Bestemmelserne er i hovedsagen uændrede fra den gældende lov, blot tilpasset den stedfundne udvikling. Det har blandt andet vist sig, at et stigende antal frivillige deltager i kursus af længere varighed til betydelig gevinst for uddannelsesstandarden, og man har fundet det praktisk og nødvendigt at åbne mulighed for uddannelse til den laveste befalingsmandsgrad ved enhederne, normalt under regionslederansvar.

Det forudsættes, at uddannelsen af kvindeligt personel i videst muligt omfang forestås af kvindelige befalingshavende.

Til § 29.

Det har været en mangel ved den nugældende lov, at personellet (især det frivilliges) forpligtelser i krigstid ikke er præciseret i loven og derved kan danne grundlag for udformningen af en fyldestgørende kontraktformular. Medens de øvrige forpligtelser svarer til de hidtil gældende, har man derfor foreslået indføjet en bestemmelse, hvorefter hjemmeværnspersonel forpligter sig til efter en alarmering at forblive til tjeneste i hjemmeværnet i nødvendigt omfang. Herved sikres hjemmeværnets indsats i kamp i en kupsituation og dets medvirken til dækning af en mobilisering med derpå følgende delvis afløsning ved visse bevogtningsopgaver af indkaldte styrker. Skulle der først på et senere tidspunkt — efter fredsstyrkens forøgelse — finde kamphandlinger sted, er det en selvfølge, at de berørte hjemmeværnsenheder er til fuld tjeneste, så længe kamp foregår.

Bestemmelserne i stk. 2 om opsigelse af kontrakten med de frivillige er i det væsentlige i overensstemmelse med gældende praksis.

Til § 30.

De pligter og beføjelser, der er forbundet med de forskellige tjenstlige stillinger i hjemmeværnet, bør — på samme måde som ved værnene — formuleres i et af forsvarsministeren fastsat tjensterelement, hvorfor bestemmelser af denne karakter, der i et vist omfang findes i den nuværende hjemmeværnslov, er udeladt i nærværende forslag.

Til § 31.

Det findes ønskeligt at præcisere, at alt personel ved hjemmeværnet i krigstid undergives den militære straffelov og den militære retsplejelov, jfr. militær straffelovs § 6 a sammenholdt med militær retsplejelovs § 3, hvorefter lovene i krigstid omfatter